

Şiir Aslında Silahtır

– Cumalioğlu · 29 Temmuz 2013

irmaklar deli divane olur
beynimdeki çelişkilerde
rüzgar benim için, şiirim için delirir
en korkunç uğultusuyla
eser durur düşüncelerimde
hırçınlaşır asileşir yine delirir

alıp gidemez benden hiçbir şey
sonunda sessizce dağılır fırtına!

şiirimde geceler karadır
bakma sen aslında benim,
beyaza sevdalıdır, şiirim

benim şiirimde güneş
hüzünle batar
şafağa sevdalıdır çünkü
akşamdan

sinsi, testere dişli acı
törpüler durur yüreğimi
paslı, çürümüş bir bıçak

sonunda yüreğim sağalır
çocuksu sevinçlerde!

ay ninni söyler karanlığa
bölük pörçük uyku aralarında
körebe oynar uykusuzluğumda
bir çıkar bir kaybolur
bulutlarda şimdi
işte sobe!

bordo renklerle kanarken Ortadođu
çocuk düşlü, bebek gülüşlüdür şiirim

kan kırmızı uykulardan uyanır
barışa el sallamak için sonunda
öpülesi bir "gl" sesiyle

savaş düşlerinden uyandığına bakma
küçücük bir bebektir o
büyüyecek barış türküleriyle

sevgidir bazen
sevgiliye dokunuş kadar
zarif yumuşacık!
bebeğe süt,
bir tutsağa özgürlüktür şiirim!
iplerini koparmış
nazlı bir uçurtmadır
süzülür maviliklerde
tutsaklığa inat özgürce

çifte su verilmiş çeliktir bazen
insan etine işleyen bıçakta
aydın kanıyla beslenen
kurşundur bazen
en can alıcısı kahpelerin!

acı bir çığlıktır bazen
katliamları yırtan
gri dumanı bombaların
kırmızı rengi savaşın
rengarenk açan gökkuşağıdır
napalm sonrası kül yağmurunda

dağ her zaman dağdır
yüce, eğilmez
zaman zaman dumanlansa da
başı dik, bükülmez

benim şiirim de
başında kardan aklar
bir dağdır aslında!

ağırbaşı onurlu
asidir çođu zaman
dik başlıdır!

öksüz bir çocuđun
yakaran bakışı kadar acıdır
bin bir çiçekte baldır
gözyaşı kadar tuz

iyi gelir bazen dost bir yüređe
serinletir kendi gönlünce
tam zamanında sunulan
bir tas ayrandır!

bazen şelale gibi gürültüyle akar
bazen deniz kadar sakindir
aldığını geri veren cömert sessiz
fırtına sonrası dingin bir deniz

bazen bir gerilladır attığını vuran
bazen bir tay, özgürlüđe hevesli
bazen yırtıcı, atılgan, bir kaplan
bazen keskin bir ustura
yoksul hakkı yiyene!

deli bir rüzgardır bazen
tahripçidir engel tanımaz
birçok yara almış yenilmemiş
yorgun bir savaşçıdır!

devirgendir, devrimcidir
kural tanımaz
koşulsuz bir savaşın
keskince kılıçdarıdır
kendi yordamınca savaşır!

emektir bilge bir beyinden
usta bir kalemden dokunur
ilmek ilmek karınca azmi,

nakış nakış örümcek sabrıdır

şiiir aslında sözcüklere
sığdırmaktır yaşamı
özündür özlü sözdür!
az sözle çok şey söylemektir
ben bunu başaramadım!

Ve şiiirim bir savaştır aslında
kimsenin bilmediği
bir ucunda ben
bir ucunda düzen!

Cumali Cumalioğlu
10.03.2008-12:45-MLT.